

Zloženi so pač „Biseri“ pod vplivom takratnega italijanskega naziranja, kateremu zahvalja mladi Bizet svojo prvo umetniško vzgojo. Že se pa javlja tudi v „Biserih“ novodobno hotenje, osamosvojiti orkester in priznati mu enako vrednost s pevcem, kateremu naj ne služi le kot podrejen spremljevalec, kateremu bodi marveč sovrstnik, ki podpira, da, ki daje glasbi gradečo podlago. Dejanje vzletno in učinkljivo zloženi muziki ustvarja pripoved o biserolovcu Nadiru, ki se predrzne zvabiti k ljubimskemu občevanju svečenico Lejlo, kateri so poverili skrb, da obvaruje s svojimi molitvami ribiče nezgod na morju. Prelomila je pa Lejla prisego devištva, ker ni ukrotila svoje ljubezni, ter zapade z zapeljivcem Nadirjem vred smrtni kazni. Njo reši Zurga, kralj „otoka ribičev“, ki se zave svoje dolžnosti hvaležnosti, ko zagleda pri Lejli biserni nakit, s katerim jo je obdaril nekoč, ko ga je ona otela preteče nevarnosti. Nadir in Lejla gresta v prostost, nevolja ljudstva se pa znosi nad rešiteljem Zurgo, ki mora namesto oproščenih v smrt.

Predstava na slovenskem odru zasluži neutesnjeno pohvalo. Okusno in bogato opremljena kakor v dekorativnem tako v sceniškem oziru, je podala predstava „Bisere“ muzikalno zelo skrbno pripravljene. Vloge glavnih predstavitev so bile poverjene znamenitim solistom, tenoristu pl. Rezunovu (Nadir), baritonistu Ouředniku (Zurga), basistu Bettettu (Nadurbad) in sopranistinji Skalovi (Lejla), kvartetu, ki ga odlikujeta inteligentnost umetniškega prednašanja in zmožnost vrlega glasovnega znanja.

Dr. V. Foerster.

Med revijami

„Slavjanskija Izvestija“ so v letošnji tretji številki prinesli prevod Pagliaruzzi-Krilanovega „Vprašanja“ iz peresa N. N. Noviča. — Po istih „Izvestjih“ pa prinaša bolgarski „Slavjanski Glas“, ki ga izdaje „Slavjansko blagotvorniteljno društvo“ v Sofiji, v drugem zvezku životopis Prešernov. —

Dr. Fr. Ilešič.

Češka „Osvěta“ je prinesla v svoji deveti letošnji številki pesem „U jezera Bledského“ (Ob Blejskem jezeru) od J. Štemberke. Opetovano opažamo v zadnjih časih, kako se pesniki in pisatelji drugih Slovanov spominjajo naših krajev. Samo nam se je do nedavna krčilo obzorje tako, da smo prepovedovali svojim literatom, nas staviti za hip kam dalje v slovanski svet.

Dr. Fr. Ilešič.

Splošni pregled

Slovenska Matica. V 145. odborovi seji „Slovenske Matice“ se je sestavil med drugim tudi knjižni program za prihodnje leto. Po tem programu se imajo izdati za leto 1907. sledeče knjige: 1.) Zbornik za leto 1907. 2.) Prevodi iz svetovne književnosti, IV. snopič. 8.) Knezove knjižnice XIV. zvezek. 4.) Dr. Štrekelj: Slovenske narodne pesmi, 11. snopič. 5.) Zabavne knjižnice XIX. zvezek. 6.) Seidl: Savinske planine (z ilustracijami). 7.) Hrvaške knjižnice II. zvezek. 8.) Letopis za leto 1907. Vse te knjige bodo obsegale okoli 80 tiskanih pol.

Družba sv. Mohorja. Družba sv. Mohorja šteje letos 81.979 udov, t. j. 1593 manj nego prejšnje leto. Nazadovalo je torej nekoliko, a vendar se je skupno število Mohorjanov še vedno ohranilo na častni višini.

Razmerje udov po posameznih škofijah, oziroma krajih kaže ta-le pregled: goriška nadškofija 9215 (— 221) udov, krška škofija 6173 (— 265), lavantinska 25024 (— 658), ljubljanska 32640 (— 678), tržaškoprska 4392 (+ 36), sekovska 461 (— 52), somboteljska in druge ogrske škofije 265 (+ 21), zagrebška nadškofija 479 (+ 11), senjska in druge dalmatinske škofije 346 (+ 55), poreška 107 (— 24), djakovska 78 (— 8), bosenske škofije 213 (+ 9), videmska nadškofija 234 (+ 4), razni kraji 364 (— 48), Amerika 1771 (+ 253), Afrika in Azija 217 (— 38) udov. Vkup 81.979 (— 1593) udov.

Številka v družbenih „zlatih bukvah“, v katere se vpisujejo na novo vstopiši udje, je narasla od 259.984 na 267.194, torej je vpisanih 7210 novih udov. — Število vseh knjig, ki jih je družba letos razposlala, je 491.874, dozdej pa je izdala družba vsega skup 10.800.439 knjig, ne glede na razna poznejša naročila in ponatiske. Spričo tega ogromnega števila se nehote vprašamo: kje so vse te knjige? —

Odbor Družbe sv. Mohorja naznanja, da je izmed razpisanih nagrad za dve povesti določil prvo nagrado v znesku 3000 kron povesti pod geslom „Življenje je boj“, spisal gosp. Engelbert Gangl, učitelj v Idriji, drugo nagrado v znesku 1500 kron povesti „Novo življenje“, spisal gosp. dr. Fr. Detela, ravnatelj v p. v Novem mestu.

Jugoslovanska umetniška razstava v Sofiji. Izmed dozdej prodanih slik umetniške razstave v Sofiji so sledeči proizvodi slovenskih umetnikov: Bertold Avgust: Devin; Marčič Rudolf: Gora pri Litiji; Šantel Saša: Ob reki Savi; Magolič Srečko: Zima na Golovcu. Prve tri slike je kupil knez bolgarski, zadnjo pa njegova sestra Klotilda.

Listnica uredništva. V novejšem času se obračajo mladi pesniki zopet pogosteje do nas s prošnjami, da bi ocenili njih prvence. Pisma so ljubezniva in zaslužila bi ljubezniv odgovor. Žal, da resnica ni vselej ljubezniva! Da pa vsi ti mladi pesniki, ki se obračajo tako zaupno do nas, enkrat za vselej spoznajo naše stališče, naj jim povemo sledeče: Noben odgovor je tudi odgovor! Kar je dobrega, zrelega, radi sprejmemo v naš list in pride prej ali slej tudi na vrsto. Samo malo potrpljenja je treba. Kar ne pride na vrsto, po našem mnenju ni dobro ali vsaj ne dovolj dobro za „Zvon“. Da bi koga učili, kako naj „zлага pesmi“ ali piše romane, nam ne hodi na um! Zadnjič se sklicuje nekdo na Stritarjeve čase. Vse lepo tisto in nihče ne bo dvojil, da smo se od Stritarja marsikaj naučili. Ali od tistih dob smo tako napredovali, da takih poukov ni treba več. Sicer pa so Stritarjeva navodila veljavna kolikor toliko še zdaj. Vzemi torej in čitaj! Vobče pa smo tega mnenja: Če kdo, bodi pesnik, pisatelj samouk! Komur ni dan čut za lepo, temu ne pomagajo vse estetike tega sveta nič! — Seveda se čut tudi razvija. In zaradi tega naj nihče ne obupuje radi naših besed! Komur je podarjeno pesniško srce, mu itak ne bo mirovalo, in kdor smatra poleg tega pesniški poklic za resno, sveto stvar, bode prej ali slej dosegel svoj cilj. Zato pa nimamo tudi nič zoper to, če se nam vedno zopet pošiljajo pesniški in sploh slovstveni proizvodi na pregled. Radi jih bomo čitali in se vsakega napredka odkritosrčno veselili. Samo dolžnosti naj nas mladi pisatelji blagohotno odvežejo, da bi jih morali učiti, kako naj pesnijo, in jim pisati ocene za privatno rabo! —